

stora klimpar, hvilka stenfrusna föras på åkrarna samt kastas här och der på snödrifvorna. De sönderhackas om våren, utbreddas och gömmas i jorden, som vändes med spade och plog. I Lappmarken brukas den vanliga Norrländska plogen, som vänder åt en sida. Vidare harfas åkern och besätts témligent tjäckt. Säden nedmyllas med handgräf eller gräfharf. Ungefär 8 dagar efter, då gräsen börjat gro, plägar man lintrigt öfverfara åkrarna med rifoer eller krattor. Merändels är såningstiden slutad på en vecka. Potates sättas litet sednare. Man gör bänkar, 6 quarter breda. På dem sättas halfgrodda sädespotates, vid pass en half aln från hvarandra. Potatesåkern renas från ogräs midt i sommaren, ehuru detta icke alltid sker så ordentligt.

§. 23.

Om hösten aftages säden med skära, lägges i kasar första natten, sedan sättes den i skylar, hvilka efter torkningen exas, d. ä. sädeskärfvarne påträskas lindrigt, hvar efter de, sedan det mesta affallit, förvaras till vinterkölden, då efterträskningen sker. Potates, rötter, rosvor m. m. inbergas sedanre på hösten eller mot slutet af September. Då ny åker upprödjes, sker det med föga urval. Åkrarne pläga gödas hvart annat år. Hvad vixelbruk betyder, det vet

man icke i Lappmarken, knappt nog i hela Vesterbotten. Högst sällan plägar någon nybyggare träda sin åker eller lägga den i linda. Svedjande och sående af vinterråg är mig veterligt icke brukligt i Lappmarken. Annars odlas vinterråg i de södra Lappmarkerna. Man har även gjort försök dermed i Qwickjock, och den har lyckats under torra somrar; men, då regniga somrar infalla, har den skjutit för mycket i halm, men icke hunnit mogna. I Lycksele har aflidne Kronofogden Lindahl gjort försök med myrdikningår, och efter berättelse skola de hafva lyckats väl. Och hvarföre skola icke myrorna i Lappmarken kunna bringas till fruktbarhet, så väl som på andra ställen? Låt vara, att torfmossan (spagnum), åt sig sjelf lemnad, i anseende till den korta sommaren och ringa höstvätan, icke så snart kan bringas till förruttelse, hvilken förvandling hålls för varadet förmämsta villkoret för hans fruktbarhet; men kan man icke genom tillhjelp af andra medel påskynda denna process? I Lappmarken är ingen brist på vanlig obrunnen hästgödsel, sop högar och urin. Det är otvivelaktigt, att en blandning af allt detta jemte mossan skulle åstadkomma den herrligaste gödsel. Jag tror, att detta skulle medföra större gagn i en framtid, än att göda torra och steniga backar, för att befria gräsvexten. Så bruks de flesta nu